

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év június hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és a 2012. június 12. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A hamis vád büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult bűnügyben a Nógrád Megyei Bíróság 3.B.182/2008/182. számú ítéletét a következők szerint változtatja meg:

I. r. vádlott terhére megállapított közbizalom elleni bűncselekményeket 3 rb. felbujtóként elkövetett visszaélés okirattal vétségeként nevezi meg a jogszabályi hivatkozás érintetlenül hagyása mellett.

II. r. és III. r. vádlottat érintően a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetteként megnevezett bűncselekményeket - a rendbeliség és az elkövetői alakzat érintetlenül hagyása mellett - közokirat-hamisítás büntetteként [Btk. 275.§ b/ pont] nevezi meg.

I. r. vádlott börtönbüntetését 2 (kettő) év 2 (kettő) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 3 (három) évre enyhíti.

II. r. vádlott börtönbüntetését 1 (egy) évre enyhíti, melynek végrehajtását - a közügyektől eltiltás mellékbüntetés egyidejű mellőzésével - 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

III. r. vádlott börtönbüntetése végrehajtásának próbaidejét 2 (kettő) évre mérsékli, a pénzmellékbüntetés és a lefokozás mellékbüntetés alkalmazását mellőzi.

IV. r. vádlott neve helyesen

Az első fokú ítélet bevezető részéből a 2009. év február hó 23. napjától a 2010. év október hó 8. napjáig megtartott határnapokra utalást mellőzi.

Az első fokú bíróság ítéletét egyebekben I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

I. r. vádlott esetében az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámítja, egyben megállapítja, hogy az I. r. vádlott a börtönbüntetését kitöltötte.

A másodfokú eljárás során felmerült 54.760,- (ötvennégyezer-hétszázhatvan) forint bűnügyi költségből 15.240,- (tizenötezer-kettőszáznegyven) forintot II. r., 15.240,- (tizenötezer-kettőszáznegyven) forintot III. r., és 24.280,- (huszonnégyezer-kettőszáznolcvan) forintot IV. r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Nógrád Megyei Bíróság a 2011. január 25. napján kihirdetett 3.B.182/2008/182. számú ítéletével I. r. vádlottat 2 rb. felbujtóként elkövetett hamis vád büntette (Btk.233. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés), felbujtóként elkövetett hamis tanúzás büntette (Btk.238. § (1) és (4) bekezdés I. fordulat), hamis tanúzásra felhívás büntette (Btk.242. § (1) bekezdés), bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.225. §) és 3 rb. felbujtóként elkövetett közokirattal visszaélés vétsége (Btk.277. § (1) bekezdés) miatt - halmazati büntetésül - 2 év 9 hó börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámításáról a szabadságvesztés büntetésbe.

Ellenben a bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274. § (1) bekezdés c) pont) és a bűnsegédként elkövetett hamis tanúzás büntette (Btk.238. § (1) és (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés I. fordulata) miatt emelt vád alól felmentette.

II. r. vádlottat 2 rb., egy esetben folytatólagosan, és társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.225. §) és 9 rb., nyolc esetben közvetett tettesként, egy esetben társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.275. § (1) bekezdés b) pont) miatt - halmazati büntetésül - 1 év 9 hó börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ellenben 1 rb. hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk. 275. § (1) bekezdés b) pont), 1 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274. § (1) bekezdés b) és c) pont) 2 rb. felbujtóként elkövetett hamis vád büntette (Btk.233. § (1) bekezdés a) pont (2) bekezdés), 1 rb. hamis tanúzásra felhívás büntette (Btk.242. § (1) bekezdés) és 1 rb. hamis tanúzás büntette (Btk.238. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés I. fordulat) miatt emelt vád alól felmentette.

III. r. vádlottat társtettesként, folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.225. §) és társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.275. § (1) bekezdés) b) pont) miatt - halmazati büntetésül - 1 év

börtönbüntetésre, 100.000,- forint pénzmellékbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak átváltoztatásáról.

Ellenben a hamis tanúzásra felhívás büntette (Btk.242. § (1) bekezdés) és a 4 rb. társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt (Btk. 275. § (1) bekezdés b) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

IV. r. vádlottat társtettesként, folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette (Btk.225. §) miatt 5 hó börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

Ellenben a hamis tanúzásra felhívás büntette (Btk.242. § (1) bekezdés) és a hamis tanúzás büntette (Btk.238. § (1) bekezdés (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés I. fordulat) miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett továbbá a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és részben kiadni, részben pedig az iratokhoz csatolni rendelte azokat.

Kötelezte a vádlottakat a felmerülés arányában, illetve egyetemlegesen a bűnügyi költség részbeni megfizetésére, míg a további bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

A Nógrád Megyei Bíróság ezen ítéletét megismételt eljárásban hozta, miután a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2008. év október hó 10. napján kihirdetett 5.Bf.109/2008/8. számú végzésével a Nógrád Megyei Bíróság 6.B.12/2007/33. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

Az ítélet ellen az ügyész az I., II., III. és IV. r. vádlottak esetében a felmentő rendelkezések miatt, a bűnösség megállapítása érdekében, továbbá a minősítés megváltoztatása és valamennyi vádlottnál a főbüntetés súlyosítása, illetve a IV. r. vádlott vonatkozásában a lefokozás alkalmazása érdekében, míg az I. és II. r. vádlottak, valamint védőik felmentésért és enyhítésért, a III. r. és IV. r. vádlottak és védőik pedig felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.711/2010/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést szűkített körben, mind a négy vádlott vonatkozásában csak súlyosításért tartotta fenn, a felmentő rendelkezéseket nem támadta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás szabályait betartotta és a korábbi hatályon kívül helyező végzésben írtakat hiánytalanul teljesítette. A mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, a vádlottak és védőik felmentést célzó fellebbezése az átirat szerint az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadta, amely a tényálláshoz kötöttség folytán nem vezethet

eredményre, mivel az megalapozott. A bűnösségre vont következtetést és a cselekmények minősítését törvényesnek tartotta.

A bűnösségi körülmények felsorolása teljes körű, azonban álláspontja szerint nem a súlyának megfelelően értékelte azokat az elsőfokú bíróság, így a súlyosító körülmények nagyobb számára és nyomatékára figyelemmel lényegesen súlyosabb büntetés kiszabását látta indokoltnak, míg a IV. r. vádlottnál a lefokozás katonai büntetés kiszabását sem tartotta mellőzhetőnek. Erre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Nógrád Megyei Bíróság ítéletét a Be.372. § (1) bekezdése alapján változtassa meg a büntetést kiszabó részében, a főbüntetéseket lényeges tartamban súlyosítsa és a IV. r. vádlottat a Btk.131. §-a értelmében fokozza le, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az I. r. vádlott védője írásban is indokolta fellebbezést - melyet a nyilvános ülésen fenntartott - és kifejtette, hogy az ítéleti tényállás részben téves és iratellenes megállapításai miatt, annak megváltoztatása mellett, részben felmentésre, részben pedig enyhítésre irányulóan tartja fenn a fellebbezését.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság olyan tényállást is megállapított, amelyre vonatkozóan az I. r. vádlottra korábban már jogerős - ellentétes tartalmú - felmentő rendelkezés született. Indítványozta, hogy az ítéleti tényállásból a jogerős felmentő rendelkezéssel ellentétes megállapításokat rekessze ki, továbbá az ítélet indokolásából az erre vonatkozó megállapításokat, ellentétes értékelést mellőzze az ítéltábla. Azt is megjegyezte, hogy ezen rendelkezések nem befolyásolják az ítéleti tényállás további részét, így az egyébként elbírálandó bűncselekmény megállapíthatóságát.

Vitatta a bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntetnének megállapítását, mivel az elkövetéskor mindössze 19 éves I. r. vádlott a hivatalos eljárások szabályaival nem volt tisztában, így nem ismerhette fel, hogy vádlott-társai cselekményei nem jogszerűek, ilyen cselekményeket ők hivatali eljárásuk során nem végezhettek volna. Ekként nem volt tudatában annak, hogy ezek a cselekmények jogellenesek és hivatali visszaélést valósítanak meg. Ahhoz, hogy a bűnsegély megvalósuljon, a bűnsegédnek tisztában kell lennie azzal, hogy egy (szándékos) bűncselekmény elkövetéséhez nyújtott szándékosan segítséget, ez azonban az I. r. vádlottnál nem állapítható meg, így erre vonatkozóan felmentésre tett indítványt.

Emellett részletesen indokolta az enyhítés iránti fellebbezését, vitatta az elsőfokú bíróságnak a büntetés kiszabása körében tett megállapításait, és egyebek mellett a jelentős időmúlásnak, a fiatal felnőttkénti elkövetésnek a kellő súllyal való értékelését indítványozta.

A II., III. és IV. r. vádlottak írásban indokolták fellebbezésüket, melyet a nyilvános ülésen is fenntartottak. Ezekben lényegében a rendkívül hosszadalmas és megismételt eljárás miatt a korábbi védekezésüket ismételték és jelentős részben hasonló kifogásokat terjesztettek elő. Kifejtették, hogy lényegében utasításra jártak

el, amikor 2. sértett kollegájuk ügyeit felülvizsgálták, azaz hivatali kötelességüknek, ellenőrzési feladatuknak tettek eleget, melynek során észlelték a híváslisták hiányát. A II. r. vádlott változatlanul arra hivatkozott, hogy a kérdéses híváslistákat le kellett kérni és csak véletlenül nem írta át az ügyszámot megfelelően. Ezért szándékosság fel sem merülhet. Kiemelték az ügyészégi nyomozás hiányosságait, azt hogy komoly ellentétek voltak a nyomozó ügyészekkel, amely így jelentősen befolyásolta az ellenük folytatott eljárást is. Beadványuk szerint semmilyen jogtalan célzat nem vezette őket, nem követtek el bűncselekményt, mindhárman a felmentésüket kérték.

A nyilvános ülésen a II., III. és IV. r. vádlottak védői egyetértőleg csatlakoztak a védenek fellebbezésében foglaltakhoz és mindhárman elsődlegesen felmentésre tettek indítványt, másodlagosan pedig a büntetését enyhítését kérték (a III. és IV. r. vádlottak védői kiterjesztették ez irányba a fellebbezésüket).

Az I. r. vádlott utolsó jogán csatlakozott a védője által kifejtettekhez, a II. r. vádlott továbbra is felmentését kérte illetve közölte, hogy szolgálati viszonyának a megszüntetését saját elhatározásból kezdeményezte. A III. r. vádlott is változatlanul felmentését kérte, de egyébként is túl súlyosnak tartotta a kiszabott büntetést és közölte azt is, hogy a lefokozásnak komoly (nem csak erkölcsi) következményei vannak.

A IV. r. vádlott utolsó szó jogán szintén felmentését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást, a Be. 348. § (2) bekezdésében foglalt korlátozást figyelembe véve, mivel a felmentő rendelkezéseket a fellebbviteli főügyészség átirata értelmében további fellebbezési támadás nem érte.

Megállapította, hogy a Nógrád Megyei Bíróság alaposan és kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. Ennek során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, megfelelően teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, eleget tett a hatályon kívül helyező végzésben előírtaknak. A rendelkezésre álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el. Az elsőfokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

Az ítéltábla ugyanakkor a tényállást a Be.352. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással, az iratok alapján az alábbiak szerint pontosítja, illetve egészíti ki:

- II. r. vádlottnak 2011. év október hó 21. napján megszűnt a szolgálati viszonya közös megegyezéssel;

- Az ítélet 15. oldaláról a tényállásba kell átemelni a 2. bekezdésben foglaltakat, azaz „a vádiratban említett további terheltek közül a Nógrád Megyei Bíróság 1. tanút és 2. tanút büntetőeljárást eredményező hamis vád büntette miatt 2006. év június hó 15. napján az Fk.137/2004/82. számú; míg a folytatólagosan elkövetett hamis tanúzás büntette miatt elmarasztalt 3. tanút 2006. év december hó 11. napján az Fk.134/2006/11. számú ítéletével megrovásban részesítette - az ügydöntő határozatok a kihirdetést követően nyomban jogerőre emelkedtek.”;
- az ítélet 21. oldalán az 5. bekezdést mellőzve (mely szerint - röviden - az I. r. vádlott átvette a kérdéses telefont és távozott), helyette az ítélet 75. oldalán a 4. bekezdésből, átemelve az indokolásból (jogerős felmentő ítélet) az alábbiakat kell rögzíteni: A Nógrád Megyei Bíróság a 6.B.12/2007/33. számú ítéletében a 14. oldal utolsó bekezdésében az alábbiakat rögzítette: „a megyei bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során arra a megállapításra jutott, hogy kétséget kizáróan nem bizonyítható az a tény, hogy I. r. vádlott megkapta-e 2000. év május hó 29. napján 2. sértettől az Ericsson A1018S típusú mobiltelefonját, hisz a jelen ügyben bűnjelként lefoglalt telefon alkatrészeiből az igazságügyi informatikus szakértői vélemény alapján ez kétséget kizáróan nem állapítható meg, csak a típusának azonossága”.

Az ekként módosított tényállás minden vonatkozásában megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget a törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

A Nógrád Megyei Bíróság a megismételt eljárásban részletesen kihallgatta a vádlottakat, ennek során gondot fordított a személyes kapcsolatok, valamint az ügy előzményeinek a feltárására, ugyanilyen alapossággal járt el az ügyben korábban vádlottként szereplő 1. tanú, 2. tanú, 3. tanú tanúkenti kihallgatásánál, valamint 4. tanú esetében is. Minden releváns bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett és ezen bizonyítékokat kimerítő részletességgel elemezte és rendhagyó módon azon okirati bizonyítékokat, amelyeken adott esetben az ítéleti tényállás alapul, nem csupán a bizonyítás részévé tette és a szükséges információkat rögzítette, hanem a teljes okiratokat megjelenítette tényállásában.

Az elsőfokú bíróság messzemenően feltárta az egyes vádlottak, illetve a vádlottak és tanúk közötti személyes kapcsolatokat, és - ahogyan a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező határozatában írta - az egyes cselekmények mozgatórugóját jelentő személyes érdekeket is. Mindezeket összevetve a konkrét, vád tárgyává tett cselekményekre vonatkozó közvetlen és közvetett bizonyítékokkal, iratszerű és logikailag is helytálló következtetéseket vont le a vádlottak cselekvőségét, bűnösségét illetően. A Nógrád Megyei Bíróság részletesen indokolta azt, hogy a vádlotti védekezést miért vetette el, azonban azt is ki kell emelni, hogy abban az esetben, ha a legkisebb kétely is felmerült a bűnösség megállapíthatóságát illetően, azt az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás törvénynek megfelelően, maradéktalanul a

vádlottak javára értékelte, ekként számos felmenő rendelkezés is született az ügyben.

Nem értett egyet azonban az ítélőtábla az elsőfokú bíróságnak azon okfejtésével, mely szerint a korábbi jogerős felmenő ítélet ellenére bizonyítást vett fel és eltérő tényállást állapított meg a I. r. vádlottól ellopott, majd 2000. év május hó 26. napján lefoglalt Ericsson mobiltelefon sorsával kapcsolatban. Nyilván e körben a Nógrád Megyei Bíróság 6.B.12/2007/33. számú ítélete a mérvadó, amely szerint jogerős felmentő rendelkezés született az I. r. vádlott vonatkozásában ugyanezen ügyben, a korábbi eljárás során. Az ítélőtábla egyetértett az I. r. vádlott védője által kifejtettekkel és mellőzte a tényállásból a korábbi jogerős ítélet által megállapítottakkal ellentétes tényállásrészét és helyette kiegészítette az abban foglaltakkal. Természetesen ugyanezen okból az indokolásból is mellőzni kellett az újonnan felvett bizonyítás alapján tett megállapításokat, amelyek ellenkeztek a korábbi felmentő ítéletben rögzítettekkel. Azt kiemeli az ítélőtábla - ahogyan ezt az I. r. vádlott védője is jelezte az írásban benyújtott fellebbezésében - hogy ezen tényállási rész megváltoztatásának nincs kihatása az I., II., III. és IV. r. vádlottak által elkövetett cselekményekre, ugyanis elvi jelleggel leszögezhető, hogy akár bizonyított, akár nem a kérdéses Ericsson mobiltelefon sorsa, az egyértelműen megállapítható, hogy utóbb a vádlottak ezt az esetet fel-, illetve kihasználták az általuk elkövetett cselekményeknél. Emellett nem csupán ettől a kérdéstől függött az I. r. vádlott bűnösségének a megállapítása a hamis tanúzásra felhívás vonatkozásában, mivel ezen túlmenően a felhívásban szereplő többi állítás sem felelt meg a valóságnak, amit 4. tanúnak vallania kellett volna.

A vádlottak bűnösségét a Nógrád Megyei Bíróság okszerűen állapította meg és a cselekmények minősítése is mindenben megfelelt a Btk. rendelkezéseinek.

Erre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróságnak a jogi indokolásában kifejtett álláspontjával egyetértett, azt csak annak érdemét nem érintően, a bűncselekmények elnevezése körében kellett kisebb mértékben korrigálni.

Az ítélőtábla nem értett egyet a közokirat-hamisítás bünteténél azon első bírói érveléssel, mely szerint, bár az elkövetéskori büntetőtörvényt kell - helyesen - alkalmazni valamennyi vádlottra nézve, mégis a könnyebb egybevetethőség érdekében ezen bűncselekménynél az elbíráláskori jogszabályhely megjelölését alkalmazza. Az elkövetéskor hatályos Btk. alkalmazása az elkövetéskor hatályos jogszabályhely megjelölését követeli meg.

Nyilván ez sem változtat az érdemében helyes minősítésen és az egyébként helyes jogi érvelésen.

A III. r. vádlottnál a vád tárgyává tett cselekmények vonatkozásában felmerülhetett volna több katonai bűncselekmény elkövetése is, így a Btk. 361. §-a szerinti előjárói intézkedés elmulasztása, illetve a Btk. 350.§-a szerinti jelentési kötelezettség megszegése, azonban a Btk.124. §-ában foglaltakra tekintettel, mely szerint nem büntethető katonai vétség miatt az elkövető, ha a szolgálati viszonyának

megszűnése óta egy év eltelt, az ítélőtábla csupán ennek megjegyzésére szorítkozik.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket nagyrészt helyesen sorolta fel. Nem értett egyet azonban az I., II. és III. r. vádlottak esetében az enyhítő és súlyosító körülmények súlyozásával, az ítélőtábla az enyhítő körülményeknek jóval nagyobb nyomatókat tulajdonított, mint az elsőfokú bíróság. E körben is kiemelkedő jelentősége volt a rendkívüli időmúlásnak, amely a vádlottak közül mindössze I. r. vádlottnak volt kisebb részben felróható.

Mellőzte az ítélőtábla a bűnelkövetési hajlamra történő utalást azzal, hogy I. r. vádlott esetében nyilván tekintettel kell lenni arra, hogy a cselekmények elkövetése óta is számos esetben volt büntetve, illetve más eljárások vannak vele szemben folyamatban, ami nem érinti az elkövetéskori fiatal felnőtt korának a figyelembe vételét, azonban a rendkívüli időmúlás nyomatókat feltétlen csökkenti.

Az I. r. vádlott esetében egyébként nem a büntetlen előélet, hanem a fiatal felnőtt volta, ami enyhítő körülményként értékelendő. Ugyancsak mellőzi a büntetés kiszabása köréből azon első bírói megállapítást az ítélőtábla, hogy I. r. vádlott esetében az a körülmény, hogy továbbra is bűnöző életmódot folytatott, elenyészteti a fiatalkor enyhítő hatását. A bűnöző életmódnak, ahogyan azt már az előbbieken kifejtette az ítélőtábla, az időmúlás terén van szerepe, azonban az elkövetéskori fiatal felnőttkor ténykérdés, amit figyelembe kell venni.

Az időmúlás mértéke a másodfokú ítélet meghozatalakor már 9 év, azaz egyértelműen meghaladja a kiszabható halmazati büntetés maximumát is. Erre tekintettel az ítélőtábla az I., II. és III. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést eltúlzottnak találta és azt enyhítette, mivel ez is elégséges a büntetés céljának eléréséhez.

I. r. vádlottal szemben a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása szükséges, annak enyhítése azonban a fentiek alapján indokolt volt.

II. r. vádlott esetében elegendő volt a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása, ezért az elsőfokú bíróság által kiszabott börtönbüntetés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette az ítélőtábla, míg a III. r. vádlott esetében az elsőfokon kiszabott próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét mérsékelte, valamint mellőzte a pénzmellékbüntetés és a lefokozás büntetés alkalmazását.

A IV. r. vádlott vonatkozásában kiszabott büntetés a büntetés kiszabási elveknek megfelelt, ezért azt se nem enyhítette, se nem súlyosította az ítélőtábla.

Ezen túlmenően az ítélőtábla az egyes bűncselekmények elnevezését, illetve jogszabályhelyét pontosította, illetve helyesbítette a már korábban jelzettek szerint, illetve a IV. r. vádlott nevét pontosította, valamint a rendelkező rész bevezető részében feltüntetett tárgyalási napok közül mellőzte a 2010. év október hó 8. napjáig terjedő időszakra vonatkozó határnapok feltüntetését, mivel 2010. év október hó 25. napján az elsőfokú bíróság a tárgyalást megismételte, így a

határnapokat ezen tárgyalástól kezdve kellett feltüntetni az ítélet rendelkező részében.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Nógrád Megyei Bíróság ítéletét a Be.372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, a további részében pedig a Be.371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

I. r. vádlott esetében a Btk.99. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés büntetésbe beszámította, egyben megállapította, hogy a börtönbüntetését kitöltötte.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be.381. § (1) bekezdése, és a Be.338. § (1) bekezdése alapján rendelkezett az ítéltábla.

Budapest, 2012. év június hó 12. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

Dr. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Nógrád Megyei Bíróság 3.B.182/2008/182. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.326/2011/31. számú ítéletében írt változtatás mellett I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottal szemben a mai napon jogerőre emelkedett és - II. r., III. r. és IV. r. vádlottak esetében a fel nem függesztett részének kivételével - végrehajtható vált.

Budapest, 2012. év június hó 12. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: